

Lielais loms Kurzemē.

Katru gadu tradicionāli maija brīvdienās mūsu ģimene dodas atklāt vasaras sezonu lauku mājās „Skabāržos” Kurzemē pie Ventas. Sievišķā ģimenes daļa rosās pa māju, vēdina, izdzenā ziemas putekļus, berž, mazgā logus un grīdas un sāk rušināt puķu dobes. Vīriešu kārtas pārstāvjiem ir savi darbi un uzdevumi, bet, lai dzīve būtu interesantāka un aizraujošāka, puisi izdomā, kā viņi paši saka: „Vajadzētu iemērt makšķeres ūdenī. Varbūt var noķert kādu zivi!”

Un ir! Pirmais pie sava loma tiek mazdēls Mareks! Ar līdaku gan nācās pacīnīties pat tik nopietni, ka makšķernieks iedzīvojās slapjās kedās un biksēs.

Kad samērcētās drēbes un apavi nomainīti un makšķerēšana var turpināties, savu zivi pieveic arī brālis Mārtiņš!

Visilgāk ar pacietību nākas apbruņoties jaunās paaudzes tētim Kasparam. Beidzot makšķernieka laime uzsmaida arī viņam. Līdaka patiesi varena. Žēl, ka pie rokas nav svaru, lai varētu precīzi noteikt skaistules smagumu!

Sarežģītākais un visgrūtāk atrisināmais jautājums šajā priekpilnajā procesā – kurš tīrīs zivis. Kad tas ir atrisināts, nobalsojot, ka zivis jātīra tam, kuram lielākais loms, tad var ķerties pie maltītes gatavošanas.

Kad tādas pašu nomakšķerētas līdakas samaļ kopā ar gabaliņu treknas gaļas un pievieno garšvielas, sanāk tik gardas zivju kotletes, ka tās ir ar mieru ēst pat tādi jaunieši, kuri zivis nekad neēd!